

Efter forordningen skal en rettighedshaver indgive en anmodning til toldmyndighederne, såfremt der er mistanke om indførsel af varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer. Behandlingen af disse anmodninger om indgriben overfor varemærkeforfalskede og piratkopierede varer vil være en ny opgave for de statslige told- og skattemyndigheder.

De statslige told- og skattemyndigheders indgriben kan bestå i at suspendere frigivelsen til fri omsætning, til udførsel og genudførsel af varer, der mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede, samt til at tage sådanne varer i bevaring, hvis de opdages i forbindelse med kontrol, når de er omfattet af en suspensionsordning, jf. forordningens artikel 1, stk. 1, litra a.

Varerne frigives, hvis de statslige told- og skattemyndigheder ikke 10 dage fra meddelelsen om suspensionen af frigivelsen er blevet underrettet om sagens forelæggelse for domstolene. Denne frist kan i særlige tilfælde forlænges med yderligere 10 dage, således at fristen i alt er 20 dage, jf. forordningens artikel 7, stk. 1.

Det er de almindelige domstole, der træffer den endelige afgørelse i sagen om, hvorvidt de omhandlede varer er varemærkeforfalskede eller piratkopierede.

3. Den hidtidige ordning

Den hidtidige ordning er baseret på bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 3842/86 af 1. december 1986 om foranstaltninger med henblik på forbud mod varemærkeforfalskede varers overgang til fri omsætning. Hidtil har anmodninger om suspension af frigivelsen af varemærkeforfalskede varer skullet indgives til fogedretten i den retskreds, hvor varemærkeejeren har hjemting, eller hvorfra varemottageren driver erhvervsmæssig virksomhed, jf. Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 873 af 22. december 1988 om anvendelse af De Europæiske Fællesskabers forordning om foranstaltninger med henblik på forbud mod varemærkeforfalskede varers overgang til fri omsætning.

Efter forordning nr. 3842/86 kan medlemslandene selv fastsætte, til hvilken myndighed anmodninger skal indgives, mens det i forordning nr. 3295/94 derimod udtrykkeligt er fastsat, at anmodninger skal indgives til toldmyndighederne.

4. Forholdet til EU-retten

Forslaget gennemfører visse bestemmelser i Rådets forordning nr. 3295/94, jf. ovenfor under punkt 1 og 2.

Forordningen trådte i kraft den 1. juli 1995. Da forordningens bestemmelser er direkte anvendelige i EU's medlemslande har ordningen været administreret af de statslige told- og skattemyndigheder siden 1. juli 1995. Det vil dog ikke være muligt at pålægge straf for overtrædelse af forbudet i forordningens artikel 2, førend loven træder i kraft. Samtidig vil det ikke være muligt for de statslige told- og skattemyndigheder at kræve sikkerhedsstillelse førend en bekendtgørelse træder i kraft. Endvidere kan der først efter loven ikrafttrædelse opkræves et beløb for at få en anmodning om de statslige told- og skattemyndigheders indgriben behandlet.

Bekendtgørelsen om anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordning om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer vil træde i kraft samtidig med lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser

Gennemførelsen af forordningen skønnes at ville medføre engangsudgifter i Told&Skat på 0,3 mill. kr. Herudover skønnes lovforslaget og forordningen alene at ville medføre begrænsede administrative konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at loven finder anvendelse på de varemærkeforfalskede og piratkopierede varer, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 3295/94. I henhold til forordningens artikel 1 drejer det sig om varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer, der angives til fri omsætning, udførsel, genudførsel eller opdages i forbindelse med kontrol af varer, der er under en suspensionsprocedure. Varemærkeforfalskede og piratkopierede varer er ligeledes defineret i forordningens artikel 1.

Til § 2

Det foreslås, at der fastsættes, at der skal betales 500 kr. for de statslige told- og skattemyndigheders behandling af anmodninger. Hidtil har varemærkeindehaveren selv måttet afholde udgifterne i forbindelse med fogedretternes behandling af sagerne. Der er i forordningens artikel 3, stk. 4, hjemmel til at fastsætte et beløb til dækning af de administrative omkostninger ved behandlingen af anmodningen. Det skønnes, at 500 kr. ikke fuldt ud dækker omkost-